

ДОДАТАК 1

http://www.parlament.gov.rs/%D0%9F%D1%80%D0%B5%D0%B4%D1%81%D0%B5%D0%B4%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%9D%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B5_%D1%81%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%88%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B5.44931.43.html

односно:

http://www.parlament.gov.rs/Председник_Народне_скупштине.44931.43.html :

Четвртак, 26. мај 2022.

Председник Народне скупштине Ивица Дачић сазвао Једанаесту посебну седницу Народне скупштине у Дванаестом сазиву

Председник Народне скупштине Ивица Дачић сазвао је Једанаесту посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у Дванаестом сазиву, за уторак, 31. мај 2022. године, са почетком у 11.00 часова.

За ову седницу, председник Народне скупштине утврдио је дневни ред са једном тачком:

1. Полагање заклетве председника Републике

Седница ће бити одржана у Великој сали Дома Народне скупштине Републике Србије, Трг Николе Пашића 13.

ДОДАТАК 2

<http://www.parlament.gov.rs/%D0%88%D0%B5%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D1%81%D0%B5%D0%B1%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B5%D0%B4%D0%BD%D0%B8%D1%86%D0%B0.44946.43.html>

односно::

<http://www.parlament.gov.rs/Једанаеста посебна седница.44946.43.html>

Једанаеста посебна седница Народне скупштине Републике Србије у Дванаестом сазиву

Председник Народне скупштине Ивица Дачић сазвао је Једанаесту посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у Дванаестом сазиву, за уторак, 31. мај 2022. године, са почетком у 11.00 часова.

За ову седницу, председник Народне скупштине утврдио је дневни ред са једном тачком:

1. Полагање заклетве председника Републике.

Председник Народне скупштине је обавестио присутне да је Републичка изборна комисија, на седници одржаној 9. маја 2022. године, донела Укупан извештај о резултатима избора за председника Републике. На основу резултата избора, који су одржани 3. априла 2022. године и поновљени на 35 бирачких места 16. априла 2022. године, РИК је утврдила да је, у складу са чланом 21. Закона о избору председника Републике, за председника Републике изабран Александар Вучић, који је добио два милиона двеста двадесет четири хиљаде деветсто четрнаест (2.224.914) гласова бирача, што чини 58,59 процената, односно већину гласова бирача који су гласали. На тај начин, стекли су се услови да председник Републике, сагласно члану 114. став 3. Устава Републике Србије, пред Народном скупштином положи заклетву.

У наставку седнице, изабрани председник Републике Србије Александар Вучић положио је заклетву пред Народном скупштином, читањем Уставом утврђеног текста заклетве, након чега је хор РТС извео химну Републике Србије „Боже правде“.

Председник Републике се потом обратио Народној скупштини.

По завршетку обраћања, председник Народне скупштине Ивица Дачић закључио је Једанаесту посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у Дванаестом сазиву.

**ПРИВРЕМЕНЕ
(нередиговане и неауторизоване)**

СТЕНОГРАФСKE

БЕЛЕШКЕ

(Седница је почела у 11.00 часова. Седницом председава Ивица Дачић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господа, поштовани народни посланици, отварам Једанаесту посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у Дванаестом сазиву.

Посебна седница сазвана је на основу члана 114. став 3. Устава Републике Србије, којим је утврђено да приликом ступања на дужност председник Републике пред Народном скупштином полаже заклетву.

Обавештавам вас да су позвани да Једанаестој посебној седници Народне скупштине, поред народних посланика и изабраног председника Републике господина Александра Вучића, присуствују и: Његова светост патријарх српски господин Порфирије, бивши председници Републике Србије и Југославије, српски члан Председништва Босне и Херцеговине, председник Републике Српске, председник Народне скупштине Републике Српске, председник Владе Републике Србије и чланови Владе Републике Србије, председник Скупштине АП Војводине и председник Покрајинске владе.

Данашњој седници присуствују и председник Уставног суда, председник Врховног касационог суда, представници судова и тужилаштва, гувернер Народне банке Србије, представници традиционалних цркава и верских заједница, председник Скупштине града Београда и градоначелници града Београда, Новог Сада, Ниша и Крагујевца, представници Војске Србије, независних регулаторних тела, Матице српске, као и ректори универзитета чији је оснивач Република Србија, председник и секретар Републичке изборне комисије.

Такође, данашњој седници присуствују и шефови страних дипломатско-конзуларних представништва и међународних организација акредитованих у Републици Србији.

Дозволите ми да, у име Народне скупштине и у своје име, поздравим цењене госте.

Поштовани народни посланици, достављен вам је Извештај Републичке изборне комисије о спроведеним изборима за председника Републике.

Републичка изборна комисија је, на седници одржаној 9. маја 2022. године, донела Укупан извештај о резултатима избора за председника Републике, који је објављен у "Службеном гласнику Републике Србије" бр. 55/22.

На основу резултата избора, који су одржани 3. априла 2022. године и поновљени на 35 бирачких места 16. априла 2022. године, Републичка изборна комисија је утврдила да је, у складу са чланом 21. Закона о избору председника Републике, за председника Републике изабран Александар Вучић, који је добио два милиона двеста двадесет четири хиљаде деветсто четрнаест (2.224.914) гласова бирача, што чини 58,59 процената, односно већину гласова бирача који су гласали.

На тај начин, стекли су се услови да председник Републике, сагласно члану 114. став 3. Устава Републике Србије, пред Народном скупштином положи заклетву.

Према члану 262. Пословника Народне скупштине Републике Србије, председник Републике полаже заклетву пред Народном скупштином читањем Уставом утврђеног текста заклетве. После положене заклетве, председник Републике потписује текст заклетве.

Молим господина Александра Вучића, изабраног председника Републике, да пред Народном скупштином Републике Србије положи заклетву.

(Председник Републике Александар Вучић чита текст заклетве утврђен чланом 114. став 3. Устава Републике Србије.)

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: "ЗАКЛИЊЕМ СЕ ДА ЋУ СВЕ СВОЈЕ СНАГЕ ПОСВЕТИТИ ОЧУВАЊУ СУВЕРЕНОСТИ И ЦЕЛИНЕ ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И КОСОВО И МЕТОХИЈУ КАО ЊЕН САСТАВНИ ДЕО, КАО И ОСТВАРИВАЊУ ЉУДСКИХ И МАЊИНСКИХ ПРАВА И СЛОБОДА, ПОШТОВАЊУ И ОДБРАНИ УСТАВА И ЗАКОНА, ОЧУВАЊУ МИРА И БЛАГОСТАЊА СВИХ ГРАЂАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ДА ЋУ САВЕСНО И ОДГОВОРНО ИСПУЊАВАТИ СВЕ СВОЈЕ ДУЖНОСТИ."

Тако ми бог помогао.

ПРЕДСЕДНИК: Позивам вас да саслушамо Химну Републике Србије.

(Интонирање химне „Боже правде“.)

Поштовани народни посланици, дозволите ми да, у име Народне скупштине Републике Србије и у своје име, честитам господину Александру Вучићу ступање на дужност председника Републике Србије и да му пожелимо успех у овом мандату на добробит грађана Србије, Републике Србије и српског народа у целини.

Господине председниче, позивам вас да се обратите Народној скупштини.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Даме и господо, Ваша светости, поштовани председниче, поштовани члане Председништва Босне и Херцеговине, поштована председнице Републике Српске, уважени представници верских заједница, драги пријатељи, поштовани председници Србије и Савезне Републике Југославије, ваше екселенције, председнице Уставног суда и Врховног касационог суда, председнице Владе, чланови Владе Републике Србије, председниче Покрајинске скупштине АП Војводине, председниче Покрајинске владе АП Војводине, даме и господо, драги пријатељи, не постоји већа част, већа обавеза, нема ни већег поноса од оног који ти даје чињеница да волиш своју земљу, нити лепше дужности од те да је са поносом представљаш.

Све то, и обавезу, и дужност, и част, и понос, добио сам од грађана на изборима. Они су израз воље убедљиве већине која је мене и највећи део вас наново задужила да свој посао обављамо не увек онако како чак и та већина жели, већ да чинимо све оно што је у најбољем интересу Србије.

Желим да будем председник свих и председник за све, да будем први по обавезама и последњи по привилегијама, да радим више, да не тражим ништа за себе, али да тражим све, апсолутно све за нашу Србију.

Велики Конфучије је рекао да компромис може да се прави са свим, осим са идеалима и то је оно што намеравам да следим, а мени је идеал Србија и добробит њених грађана. То уједно одређује и приоритете мог другог мандата, оне који су чини ми се и пре полагања заклетве били јавни и јасни и који гласе: мир, стабилност, независност у одлучивању, слобода Србије, сигурност, здравље, Европа, рад, рад и рад.

Србија јесте и биће, да парафразирам Марка Аурелија, цара, филозофа, управо оно и само оно што ми од ње направимо. Она је производ наших мисли, наших снова и наших дела, наш идеал, наш циљ, наша свест, знање о томе где смо и географски и историјски и велика пажња о томе да никада не побркамо, као што нам се толико пута у историји дешавало, историју и реалност, географију и реалност, пусте жеље и реалност.

Данас имам част, али и немерљиву обавезу да вам се обратим као председник чији други мандат почиње у преломним временима модерне историје. Не постоји тежа, али ни узвишенија дужност од ове на коју данас по други пут ступам. Не постоји циљ који је захтевнији, али и часнији од циља да Србија настави својим путем, јединственим у будућност какву је одавно својим жртвама и одрицањима заслужила.

Преузимам председничку дужност у временима у којима је премиса у готово читавом свету основна постала да су дрскост и безобразлук чин храбрости, а смиреност и стрпљење одраз страха. Живимо у временима када сви гласно говоре, а мало ко слуша и још ређе чује. Гласови разума су све тиши, а визија будућности целог човечанства све магловитија и удаљенија.

Данас је можда више него икада цео свет жељан истине и правде. Исте оне правде која је уткана и у прве речи наше прелепе националне химне и која још увек стоји као императив без којег нема напретка ни достојанственом човеку, ни целом свету. За такву истину и за такву правду увек ћу да се борим, јер нема тежег, али ни часнијег пута од тога.

Свет можда никада више неће бити исти, али вам указујем на чињеницу да ћемо бар ми покушати да останемо снажни, самоуверени и непоколебљиви у својој принципијелности, да ћемо као земља наставити да радимо за општу добробит док храбро грабимо напред упркос свим недаћама, као што смо то чинили и до сада.

Не постоји стога довољно велика реч за нашу Србију, која је одувек стајала на раскршћу различитих цивилизација, вера и култура, чиме је обogaћена на најбољи начин који нас подстиче да то наслеђе чувамо и данас још јаче, чвршће и одлучније него икада пре. Исто тако, преко нас су се одвајкада укрштале путеви туђих интереса и амбиција, освајања и повлачења, али и наших победа и пораза који су оставили дубоке ожиљке у целокупном бивању Србије. Многи су код нас долазили без поштовања и обзира, а одлазили са скривеним или отвореним дивљењем према нашем малом, а тако великом народу и према нашој малој, а тако поносној Србији.

Баш као и ово Мирослављево јеванђеље, и наша земља је имала чудан и тежак историјски пут. Покољења Србије су се калила кроз најтеже тренутке током дугих векова, неретко сама, али увек усправна. Управо та покољења која су кроз историју показивала невероватне људске, владарске, уметничке, војне, моралне и духовне висине уткала су овај несаломиви, слободарски, понекад чак пркосни дух у све садашње и будуће нараштаје нашег народа.

Да ствари конкретизујем, свет пред нашим очима се на дневном нивоу драматично мења, никада више и никада брже. Напад на Украјину је прекретница у међународним односима. Са једне стране, Русија је желела прекид доминације, како кажу, западне и тврде и меке моћи, спречавање даљег ширења НАТО-а, велика Кина не жели статус кво, тј. недодирљивост западне снаге и безутицајност свих других, док са друге стране Запад жели очување сопствене превласти у свету, истовремено се позивајући на кршење међународног јавног права, како од стране Русије, тако и од њихових других противника, попут Народне Републике Кине.

Тачно је да је нападом на Украјину погажено међународно јавно право, али је такође тачно да се то догодило десетинама пута у савременом свету, те да су кључни протагонисти и данашњи велики борци за поштовање норми међународног јавног права биле неретко и западне силе. Уосталом, ми овде у Србији то на најбољи могући начин можемо да потврдимо. Наша земља је 1999. године нападнута без одлуке Савета безбедности Уједињених нација, а да наша земља пре тога није окупирала ниједну другу. Нашој земљи после тога отимано је и даље. Упркос постојању Резолуције 1244 и постојања у правном поретку те резолуције, и даље нам отимају део наше територије тврдећи да су у праву, а ми ако случајно кажемо да мислимо другачије, тог тренутка више нисмо за будућност, нисмо довољно демократе, не разумемо садашњи тренутак, већ се бавимо сувише прошлосту. Када би то неко други учинио, он би одмах био неко ко руши међународни правни поредак, ко руши све институције и ко руши мир у свету.

Поносан сам на Србију данас, која се понаша у складу са принципима међународног јавног права, која уме да осуди кршење међународног јавног права, недвосмислено и јасно. Али поносан сам и на Србију у којој нема ни антизападног, нити русофобног понашања. Код нас су добродошли и Достојевски и Шекспир и Гете и Хемингвеј. То је нешто на шта Србија може да буде поносна, па макар била и једна од ретких земаља у савременом свету.

Ово сам све рекао не зато што је из овога могуће извући прагматичне захтеве деловања, већ да и као председник Републике, баш онако како то себи дозволе сви други грађани Србије, спасем душу и кажем шта ми је на срцу и да не мислите да то што сви знате ја не знам. Знам, неретко знам боље од свих осталих. Неретко то видим и осећам боље од свих осталих. Али то не решава наш проблем и то ниједан

од проблема у будућности неће да реши. Политика вођења земље није политика жеља, већ политика могућег, политика реалности.

Ја сам разговарао са једним, од данас највећим европским лидером, седам сати смо разговарали и ваљда је човек желео да ме слуша и осетио сам потребу да испричам све што ми је на души, да изговорим све како се ми Срби осећамо када видимо шта су нам чинили по питању Косова и Метохије и по свим другим питањима на Балкану.

Слушао ме је пажљиво тај велики лидер, много умнији од мене, са много више знања, велику земљу води и негде око три ујутру ми је рекао – хајде, сада Александре да пресечемо ово. Рекох – слушам вас, драги пријатељу. Он је рекао – нисам у свему сагласан са тобом, али да кажем да си 80, можда чак и 90% ствари које си изговорио у праву. И шта ћемо сада? Ја сам рекао, слушам вас, он је рекао – водиш једну земљу, председник си земље, довољно си паметан да знаш да без обзира на неправде којих је у свету много постоје ствари које се неће мењати.

Ти мишљење моје земље да промениш не можеш, можемо да се кајемо накнадно, али то никада нећемо да признамо, јер велики то не признају. За нас сузе кајања и грешке не постоје, оне су предвиђене за вас, мање земље. Остаје да видимо шта је то што можеш да урадиш да спасаваш своју земљу у будућности. Остаје то да се види шта је то што можеш да направиш, да осигураш будућност за младе нараштаје у твојој земљи и шта је то што можеш да прихватиш као реалност и шта је то што можемо да направимо заједно.

Ја сам први пут чуо од некога, од западних лидера да је рекао негде, не директно, али негде је рекао, у реду, нисмо ми увек сви ми најсрећнији са свим што смо чинили у прошлости, али са тиме морате да се помирите. Макар нешто смо добили, макар неку врсту личног задовољења сам добио те ноћи која наравно за нашу земљу не значи ништа. Али, у праву је тај велики лидер када је рекао да морамо да будемо посвећени будућности, да морамо да бринемо о будућности, да гледамо шта ћемо са нашом децом, јер они нису дужни да плаћају ни дугове наше генерације, ни дугове које су нам оставили наши родитељи, ни наши прадедови нити било ко други. Њима морамо да оставимо што је могуће чистију ситуацију за будућност, да они не морају да размишљају са ким ће да ратују сутра и са каквим ће све нестабилностима и проблемима да се суочавају.

Управо у складу са тим желим да кажем да се радујем скором формирању новог парламента, надам се да ће се ускоро завршити све изборне радње и чак не желим да одговарам онима који су износили бесмислене тврдње како сам бирао пред којим парламентом ћу да полажем заклетву, јер сам постао председник 31. маја и ово је био једини дан када сам могао да полажем заклетву. Шта да радите, јер шта год некада учинио и како год учинио, никада неће бити довољно добро или довољно лоше да би сви били задовољни.

Формирање нове Владе је, рекао бих од пресудног значаја и имајући у виду ситуацију у којој се налазимо, тешку ситуацију, ми већ данас сви заједно морамо да размишљамо о томе, а то не могу сам иако као неко ко је добио велику подршку народа, већ је потребно Влада да то ради, а свакако ће то радити она која буде имала пуни легитимитет, а не у техничком мандату, снажније и јаче.

Морамо да се бавимо и новим санкцијама и новим чудима у којима опет можемо да будемо оштећени, па ћемо морати да молимо наше европске партнере да нам по том питању помогну, али то је већ питање за њих. Управо у складу са тим, очекујем да нова Влада Србије буде формирана до краја јула месеца, а ја ћу са радошћу кренути у интензивне консултације са представницима свих политичких странака у земљи које су ушле у народни парламент чим буде формиран нови сазив Народне скупштине Републике Србије.

Желим да кажем да сам уверен да ће нова Влада прихватити неке од савета и мојих молби. Верујем да ће мандатар донети одлуку да Влада буде мањински инклузивна, да укључимо што је могуће више припадника не само српског народа, већ и да у тој Влади буду и Мађари, и Бошњаци, да буду у њој и Хрвати, и Роми, и представници свих националности који желе добро овој земљи и који имају само једну отаџбину или једну домовину, а то је Србија коју бескрајно воле баш онако како је волимо ми и који овде планирају да живе, и они и њихова деца, баш као што то планирамо и ми.

Хоћу управо на томе да се захвалим свим представницима, ја чак не волим ни да изговорам у формално – правном смислу, знам да се то тако каже, представницима националних мањина, али рекао бих људима, дивним грађанима, народима који не припадају већинском народу, а који су увек били уз Србију, помагали Србији и заједно са нама делили и добро и зло и заједно са нама решавали све муке и проблеме са којима смо били суочени.

Оно што очекујем од наредне Владе, али чему ћу се и као председник Републике посебно посветити, јесте под један – наш европски пут. Сад извините, пошто знам да то и да за тако нешто нећу добити аплауз, управо ћу због тога томе највише простора да посветим. Волим понекад да се инатим, да будем џангризав, понекад кочоперан, али не због себе или зато што ми је то због било каквих поена потребно, напротив, на томе се поени губе, већ зато што мислим да чиним добру ствар за Србију. Ми када говоримо о Европи, она нам служи као поштапалица, она нам је постала негде обавезни део уснутног помињања, али и нешто што најлакше можемо свакога дана да критикујемо, нападамо, али да опет када дође поподне или вече размишљамо како и колико ћемо сутра подршке и помоћи да тражимо.

Ма колико да са правом кажемо да они нису увек фер према нама, а не мислим да су увек фер према нама, посебно када је реч о политичким захтевима, исто тако ни ми нисмо фер према њима. Лако нам је и лепо да узимамо новац пореских обвезника из Европске уније и много се добро осећамо ако ни хвала на то не кажемо.

Лако нам је, лепо да прихватамо оно што нам одговара, оно што нам се допада, али нам није лако и лепо да чујемо речи критике када нам се нешто не свиђа.

Европска унија не сме да буде синтагма поштапалица, она не сме да буде нешто што је ушло у речник тек онако, већ мора да буде наше опредељење. Управо због и трговинске размене, инвестиција, али и због тога што желимо да припадамо том типу друштва, мораћемо много тога да урадимо и у области владавине права, даље демократизације нашег друштва, медијских слобода и свега другог.

Наравно да претерују када говоре да не може да се чује другачије мишљење, наравно да понекад то користе за своје политичке потребе, али је такође тачно да и ми увек можемо боље, и то не због њих, већ због нас.

У складу са тим, долазимо до онога на шта сам се данас закleo, на Устав Републике Србије, долазимо до кључног политичког питања за нас, а то је питање Косова и Метохије. Повезано са украјинском кризом питање Косова и Метохије биће још истакнутије и још теже за нас за решавање. Шта год вам говорили са било које стране, шта год вам рекао било ко са запада, Косово и Метохија биће већа и важнија тема управо и због онога о чему је недавно говорио председник Путин.

Они ће вам рећи да то није тако и да Косово није ни слично као неки други примери у свету, то ће вам понављати бесомучно. Што вам више то понављају ви видите да их то више мучи. Управо због тога ћемо се суочавати.

Извињавам се што говорим истину свима, и вама у сали, и њима који ово слушају.

Да ли стварно мислите да сам толико наиван кад ми десет пута кажете да вас се то не тиче и да вам то није проблем, да мени, политичком ветерану то покушате да продате? Видим колико вас то боли. Можете да мислите колико то онда боли нас, колико то боли ову земљу, колико то боли српског човека, колико то боли свакога у овој земљи. Сваког дана морамо да слушамо притиске да бисте ви задовољили своје интересе и ни једног секунда не размишљајући о нашим интересима.

Ту имамо проблем што немамо баш ни са ким ни да разговарамо у жељи да дођемо до компромиса, у жељи да тражимо компромис.

Тakoђе, знам да ово нико не жели да слуша у Србији, али ми морамо да тражимо компромис. Ми морамо да се боримо за компромис. Ми морамо да чувамо наш народ на Косову и Метохији. Ми морамо да бринемо о животима наших људи, наших старца, њихове деце и њихове деце који и даље живе на Косову и Метохији, који и даље воле српску заставу, који и даље говоре српским језиком. Због тога морамо да трагамо за компромисом.

Данас, када о томе говоримо, и данас не извршавају пресуде својих органа да Високим Дечанима врате оно што Високим Дечанима припада и нико се због тога много не секира.

Имали смо први пут саопштење Квинте која је искрено критиковала став албанских властодржаца у Приштини да не дозволе Србима да се изјасне на изборима за председника и за парламент Србије. То је трајало пола дана. Дан после тога могли су да наставе да раде све исто што су радили, јер увек ће имати њихову подршку и нико не треба да има било каквих илузија по том питању.

Онда долазимо до питања које је са тим повезано. На колико разумевања ми можемо да наиђемо и на колико рационалног прихватања наших аргумената можемо да наиђемо када кажемо - па, чекајте, ви очекујете од нас да се једнако снажно опредељујемо против Руске Федерације? Сада, оставите по страни све наше традиционалне односе, да оставите по страни и све друго, што ми немамо проблема у снабдевању гаса, сигурности снабдевања, што имамо добре односе, све то по страни оставите, па како мислите, људи, да, с једне стране, свакога дана говорите о територијалном интегритету, о заштити територијалног интегритета као врховном принципу међународног јавног права, а да онда нама кажете – ви, Срби, заборавите поштовање врховног принципа међународног јавног права, али гледајте да се још горе него ми, а због свега што се у свету збива, односите према Руској Федерацији и нема проблема то што они неће да буду за вас у Савету безбедности Уједињених нација по питању вашег територијалног интегритета, јер добро је за вас да заборавите на свој територијални интегритет.

Ја молим само представнике тих земаља да буду бар мало фер према Србији, па да кажу – разумемо вашу тешку позицију, али, нема проблема, ми вас терамо у то. То је језик који можемо да разумемо. Не значи да ћемо да послушамо, али то је језик који је много мање лицемеран него овај који нам говори о томе да је то правда, да је то правично и да је то поштено, јер да је то правично, поштено и да је то правда, не бисте тако лако разорили територијални интегритет и разарали територијални интегритет Србије као што сте то чинили.

Знам ја, на срећу или жалост, шта је то што се људима допада и опет се враћам и опет вам понављам, и ово сам изговорио да спасем душу, да знате да је имам, пошто знам да многи мисле да је немам и да знам ове ствари углавном боље од већине, да не кажем случајно од свих, али сутра ми морамо да имамо довољно горива, морамо да имамо и довољно хране, морамо да имамо и нове болнице, морамо да имамо и нове фабрике и морамо да држимо најбоље односе са нашим западним партнерима и да будемо тврдо, чврсто, истрајно и снажно на европском путу.

Нова Влада мора брзо да се формира и због тога што је неопходно да се хитно, хитно бавимо предстојећом зимом и снабдевање Србије, пре свега, енергентима. Ситуација је алармантна и зато је важно да у најкраћем могућем року Владу формирамо, да бисмо могли да се посветимо томе, да бисмо могли да издвојимо велики новац и да обезбедимо сигурност за грађане Србије током предстојеће зиме.

Ми имамо стабилне јавне финансије захваљујући целој Влади, Министарству финансија, Народној банци Србије, захваљујући добром раду, стабилности коју смо чували све време. За нас је од великог значаја да ту стабилност сачувамо.

Храна. Имамо је довољно и имаћемо је довољно. Сви покушаји дестабилизације српског тржишта пропаће зато што ми никога не обмањујемо. Ми никога не лажемо када кажемо да имамо довољно

шећера, уља, пшенице, сунцокрета, кукуруза и свега другог што је неопходно за нормалан и пристојан живот.

Велики су и кључни, суштински, реформски задаци пред Србијом, који ће да боле многе - од нове и много озбиљније и одговорније енергетске политике, образовања и науке која мора да буде суштина, стуб напретка Србије у будућности. Ту бих посебно замолио Владу да се не плаши реакција око ширег, свеобухватнијег и убедљивијег, уверљивијег увођења дуалног образовања у наш образовни систем, јер су сви бежали од тога. Најлакше је чекати само када ће следећа плата и колико Министарство финансија може да обезбеди пара, а да при томе не видимо колико заостајемо за Немачком, Аустријом, Швајцарском и колико у ствари нисмо спремни себе да мењамо, али смо спремни све друге да мењамо.

Наставићемо, јер држава мора да настави са улагањем у здравство, јер здравство постоји, један од стубова како развоја, тако и опстанка наше нације. Даља дигитализација, развој роботике, вештачке интелигенције, али и брига о климатским променама и заштити животне средине. Имамо много партнера од Норвешке до ЕУ, до САД са којима смо ушли у значајне пројекте из питања енергетске сигурности, безбедности, као и заштите животне средине, а које треба продубити.

Што се тиче питања наше војске, као врховни командант трудићу се да наша војска, својим утицајем, буде снажнија, да буде гарант безбедности, мира, сигурности и стабилности.

Слушали смо претходних месеци безброј пута како ће Србија, тобоже, некога да нападне, како ће српска војска некога да угрожава и лагали су данима, недељама колико већ траје ова криза у Украјини, 96 дана. Деведесет шест дана, свакога дана сте по стотину пута и на стотину места могли да прочитате те лажи. И после 96 дана нико нам још није рекао извините. Нико нам још није рекао - извините што смо лагали од првог дана и хвала Србији што се понаша као стуб стабилности и што никада никога није угрозила и што никада ништа ни од кога није тражила, осим што је тражила да буде своја на своме, да има право да чува своју слободу, своје небо и своју земљу, сама без ичје помоћи.

Србија ће, уверен сам, драги пријатељи, чувати љубоморно своју војну неутралност. Ми нисмо политички неутрални. Ми се налазимо на европском путу и знамо своје обавезе, али своју војну неутралност ми морамо да чувамо. Свуда око нас су или НАТО земље или територије на којима се налази НАТО. Не постоји ни једна територија, ентитет, земља до Србије, поред Србије која није у НАТО.

Србија је као мало острво и неки обично то говоре или наводе као проблем. Па да вам кажем, шта је проблем у томе што верујете свом народу, што верујете јуначком гену својих грађана да смо били и да ћемо бити у стању да чувамо своју земљу и да не желимо да припадамо било којем војном блоку, да желимо само да имамо право да чувамо своје границе, да чувамо своју земљу, да имамо своје војнике и да штитимо своје небо?

И Србија има данас и финансијски више снаге да сачува своју земљу него што је имала раније. И Србија данас више никоме не би била лак плен као што смо, нажалост, упркос нашем великом срцу, били лак плен 1999. године.

И то је нешто на шта сам поносан. Дакле, никога не нападамо, никога не угрожавамо, али вам гарантујем једну ствар, а то је да се нико неће дрзнути и нико онако лако како је некада кренуо, задовољавајући своје геополитичке интересе, више неће смети да крене на Србију, не зато што нас неко воли или не воли и не само зато што данас нема такве интересе, као што је имао некада, већ зато што је Србија снажнија. А снажнија је захваљујући народу и грађанима Србије који су улагали у своју војску, који су веровали у своју војску и који знају да је пут неутралности, пут у будућност за Републику Србију и за наје грађане.

Оно што је такође важно, то је да плате и пензије ће да расту, инфлација не сме да поједе. Увезена инфлација, највећим делом увезена инфлација не сме да поједе њихова примања, јер смо се борили за бољи животни стандард грађана и Влада по том питању ће морати напорно да ради и пензије да прате плате.

И оно што је такође важно и без чега нама нема будућности, а о чему сви причамо, да се мало нашалим на наш рачун, ми сви када одемо на телевизију, сви, сви ми председници, премијери, министри, сви аналитичари, сви критичари, сви, ко год се појави негде увек оде па каже: „Ето, село нам је пусто“. Хајде врати се у село, хајде отићи у село. На крају схватите да нам је много лепо у градовима. Живимо у градовима нормално. У целој Европи, у целом свету је такав тренд и неће се променити. И нису људи који живе у граду лошији од оних који живе у селу и обрнуто, нису људи који живе у селу лошији од оних који живе у граду. И уз све наше напоре, и уз све то што смо учинили тешко ћемо успети да променимо тај тренд.

А онда са исте стране слушате о томе како и колико деце имамо, недовољно деце, немамо коме да оставимо земљу. А онда шта год да кажете по том питању, бићете предмет критике, јер ће вам рећи да сте некога увредили зато што желите да подстичете наталитетну или пронаталитетну политику зато што сте неком неко право ускратили. Не љутите се. Ми данас имамо много више и популарније су нам и телевизијске емисије и новински чланци о кућним љубимцима, него о деци.

Извините што ово морам ја да вам кажем као председник Србије, извините што нико други нема храбрости да то каже, јер зна да ће да буде линчован. Ја сам стотинама пута линчован и немам проблем са тим. Дивини су кућни љубимци. И пас и мачка и папагај и коњи ко их има на селу, дивни, сваког од њих волите на свој начин, али људи ми не можемо да преживимо, нама будућности нема ако не будемо имали више деце. Нема нам будућности, можете да говорите шта хоћете, неће нам опстати земља.

Зато, очекујем од Владе да настави са мерама подстицања наталитета. И то није увреда за било кога. Постоје људи који не могу да имају децу, постоје људи чији је избор да не желе да имају децу, али ми као друштво и држава морамо да се побринемо да имамо оне који ће да продуже живот држави. Држава без грађана не може да постоји.

И враћам се поново, још ћу неколико речи о комшијама и ономе што нам је чинити.

За нас је веома важно то што смо постигли у претходном периоду. Са нашим мађарским пријатељима имамо најближе и најбоље могуће односе, говорим са мађарском државом, најближе, историјски најближе односе и то је нешто што морамо да чувамо и да гајимо. Имамо веома добре односе и са Румунијом и Бугарском, у ширем региону и са Грчком и Турском. Имамо, захваљујући иницијативи „Отворени Балкан“ за коју ћу се свим срцем залагати и борити, вероватно најбољи у историји односа са Северном Македонијом и Албанијом.

Посебно бих се захвалио и СПЦ, Његовој светости патријарху Порфирију на изузетном мудрим одлукама које је донео и тиме додатно допринео пријатељству и братству које имамо са македонским народом. То је нешто о чему ће историја, Ваша светости, да суде, а не дневни извештај.

Захваљујући вама и захваљујући политици коју смо водили данас је Србија најпопуларнија земља у Северној Македонији код њиховог становништва, ми данас их осећамо као браћу и немамо ни један проблем у тим односима и то је велика ствар коју смо успели да направимо.

Са Албанијом односи су нам све бољи, све снажнији, све јачи. Оно где ћемо морати много пажње да посветимо, то су наши односи са Загребом, са Хрватском, да покушамо да много тога изменимо, да се сагласимо коначно да ни на шта из прошлости не гледамо на исти начин, да су нам погледи у прошлост другачији, различити, али да покушамо да пронађемо исте наочаре и исте двогледе за будућност, и да видимо шта је то што можемо заједнички да урадимо. Врата Београда и капије, и врата Председништва биће увек отворена за добар дијалог и разговор са Загребом.

Исто очекујем и са политичким Сарајевом, али они морају да знају да ћемо ми увек штитити интересе међународног јавног права, то су интереси Србије, поштовање Дејтонског споразума, поштовање Устава БиХ, интегритета БиХ, али да ћемо увек тражити да нема мењања Дејтонског споразума без сагласности сва три народа и да ћемо разумљиво бити уз Републику Српску, даље развијати наше односе, кад год можемо и ако можемо помагати Републици Српској и тога се не стидимо, и никада због тога не угрожавамо, јер ћемо се трудити да свима увек и у сваком тренутку пружимо руку подршке, руку заједништва и руку помоћи.

Некада се говорило, мој отац је пореклом са друге стране Дрине, ја сам некако случајно у Београду рођен, па Срби са оне стране Дрине су увек говорили да никада људи у Србији не могу да разумеју колико Република Српска воли Србију.

Ја бих данас рекао, посебно нашим гостима из Републике Српске, да они не треба да сумњају колико људи у Србији воли Републику Српску и да то није ништа мање од онога колико Република Српска воли Србију.

Оно што је за нас важно, то је да са Бошњацима, упркос свим политичким разликама, упркос томе да неко понекад и не жели да прихвати испружену руку, да градимо добре, пријатељске и блиске односе. То морамо да радимо и због великог броја Бошњака који живе у нашој земљи и догађаји из Прибоја више никада не смеју да се понове.

Рећи ћу вам само једну ствар из које најбоље видите колико ти људи воле своју земљу. Ми смо после 37 година, као што смо успели после много деценија да изградимо мреже аутопутева, пруга, болница, фабрика, ми смо после 37 година успели да донесемо две златне медаље са Европског првенства у боксу, али једну медаљу нисмо успели да донесемо.

Реч је о једном Пријеполцу, Мамић или Мемич, неће се наљутити, Бошњак је, који се тако жестоко борио за Србију, тако свим срцем, у Јеревану је било то такмичење, да бих волео да сте то могли да видите. Кад год би доносио медаљу, огрнуо би заставу Србије са поносом. Ми треба да будемо поносни на нашу бошњачку браћу и на све оне који се боре за ову земљу и да заједно са њима градимо ту будућност.

Сад бих ја онако српски додао, да зачиним, јер ми без тога не можемо, без теорија завере код нас Срба не може, опљачкале га судије у борби за медаљу, прегласавањем донели одлуку да је изгубио тај меч.

Ми не можемо да мењамо читав свет, можемо само да га прихватимо таквог какав јесте и да тражио своје место у њему. Оно што можемо, оно што хоћемо да наставимо, јесте да мењамо себе, да градимо своју земљу, у сваком смислу да је градимо, у свакој области науке, образовања, здравља, економије, инфраструктуре, спорта, културе.

Дизаћемо и грађевине, јер оне, по Иви Андрићу, не мењају само изглед и значај краја у коме се налазе, него имају дубоке биолошке везе са народом који се њима служи. Између грађевина и људског насеља постоји присна и невидљива веза, једна сложена и нејасна, али стална размена међусобних утицаја. Народ преко подвига својих појединаца ствара грађевине на слику и прилику својих најдубљих, често несвесних тежњи и особина, а те грађевине полако и стално утичу на карактер и навике народа. Постајемо бољи, рекао нам је велики писац, градећи себе и своју земљу. То се не односи само на структуралне грађевине, већ на све оно што смо градили и на све оно што те тек треба да изградимо.

То је онај кључни циљ којем ћу посветити овај мандат, мој последњи, да када одем са овог места знам да је Србија боља земља него што је била када сам на њега дошао. Нема жртве коју нећу зарад тог циља да поднесем и нема ствари коју нећу да урадим, труда на који нећу бити спреман. Зато што са идеалима нема компромиса и то је једина ствар са којом компромиса нема. Све остало је компромисима подлежно и компромис је једна лепа, а не ружна реч. На крају, то је управо зато што је и мој једини идеал Србија.

Стављајући руку на Устав Републике Србије и Мирослављево јеванђеље, преузимам на себе бреме велике одговорности. То није само одговорност према овој генерацији грађана Србије, већ и према својим великим претходницима, а посебно према поколењима која тек следе. Велики Његош каже: „Поколења дела суде“.

Живим у уверењу да ће наша политика одолети суду времена и да ће будућа поколења, лишена емоција које директни учесници и савременици увек и неизбежно имају, са безбедне историјске дистанце наше време објективно оценити као време стабилизације и узлета Србије.

Пре него што завршим, драги пријатељи, хоћу да се захвалим свима. Хоћу и вама овде из овог сазива парламента или старог сазива парламента, јер ви сте донели велике и важне промене за Србију. Ви сте ти који сте се усудили да кажете – нећемо сву власт у својим рукама, хоћемо независно правосуђе. Били сте једини који сте то смели да кажете и направите. Ви сте доносили најважније законе, да спасавамо народ у време Ковида. Ви сте доносили најважније мере када је требало Србију финансијски заштити и сачувати. Много тога доброг урадили сте за наш народ и грађане. Историја је та која ће да суди, а не неко на дневном нивоу.

Хоћу да се захвалим свим бившим председницима Републике Србије и Савезне Републике Југославије, који су пружили огроман допринос напретку наше земље, који знају шта је држава, који својим присуством и данас показују да онај ко зна једном шта је држава никада не заборавља шта му је дужност и не заборавља шта је држава и увек се држи основних принципа, да држава и интереси државе морају да буду важнији од личних интереса. Зато хвала вама свима што сте данас овде и бескрајно поштовање моје имате за све оно што сте чинили за нашу земљу.

Хоћу вама поштовани пријатељи из Републике Српске да се захвалим. Са вама сам, Жељка, Миле, много тога радио у претходних пет година, много тога доброг, чини ми се, учинили смо за наш народ. Сигурно је да смо правили и грешке. Хвала вам на томе што сте трпели понекад и моје другачије ставове, што сте били у стању да разумете да не морамо по сваком питању да имамо исто мишљење, али смо знали шта нам је циљ, а то је добро за наш српски народ и то увек добро за Републику Србију и Републику Српску. Хвала вам што сте ме трпели.

Вама хвала, Ваша светости, што сте увек уз наш народ, што сте увек ту да поделимо и добро и зло. Хоћу да искористим прилику да се захвалим мојој породици којој није било лако у претходних пет година. Не желим да кукумавчим, јер јој неће бити лакше ни у наредних пет година, само хоћу да кажем Данилу, Милици и Вукану да их бескрајно волим и да тата ништа без њих не би могао.

Због свега наведеног, молићу се Богу на исти начин како је то чинила предивна Ребека Вест док су нацистичке бомбе падале на њену домовину: „Господе, допусти ми да се држим српски. Нека живи Србија!“

ПРЕДСЕДНИК: Даме и господо, дозволите да наставимо даље са протоколом, имајући у виду да нас чека још неколико корака до краја.

Захваљујем се свима и закључујем Једанаесту посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у Дванаестом сазиву. Хвала пуно.

(Седница је завршена у 12.00 часова.)

ДОДАТАК 3

На основу члана 8. став 1. Закона о избору председника Републике („Службени гласник РС“, број 14/22) и сходно члану 24. став 1. тачка 11) и члану 75. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, број 14/22),

Републичка изборна комисија, на седници одржаној 9. марта 2022. године, донела је

РЕШЕЊЕ

1. **ПРОГЛАШАВА СЕ** Александар Вучић из Београда, дипломирани правник, за кандидата за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. године, на предлог Коалиције Александар Вучић – Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) – Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара – Vajdasági Magyar Szövetség (СВМ-ВМСЗ) - Иштван Пастор - István Pásztor.

2. Ово решење објављује се на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

Образложење

Републичка изборна комисија је утврдила да је овлашћено лице у име Коалиције Александар Вучић – Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) – Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара – Vajdasági Magyar Szövetség (СВМ-ВМСЗ) - Иштван Пастор - István Pásztor, 8. марта 2022. године, поднело благовремен и уредан Предлог кандидата за председника Републике за изборе расписане за 3. април 2022. године и сву прописану документацију.

Уз Предлог кандидата је, у складу са чланом 14. тачка 3) Закона о избору председника Републике, поднето укупно 148.846 правно ваљаних оверених писмених изјава бирача да подржавају наведени предлог кандидата.

У складу са наведеним, Републичка изборна комисија је закључила да Предлог кандидата испуњава све законом прописане услове за проглашење тако да је донела одлуку како је наведено у диспозитиву овог решења.

Упутство о правном средству: Против овог решења предложени кандидат за председника Републике, лице чије је име садржано у називу предлагача проглашеног кандидата, политичка странка, предлагач проглашеног кандидата за председника Републике и бирач могу поднети приговор Републичкој изборној комисији у року од 48 часова од објављивања овог решења на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

02 Број 013-654/22

У Београду, 9. март 2022. године

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

ПРЕДСЕДНИК

Владимир Димитријевић